

Zpravodaj č. 4

11. listopadu 1989

Dnes, kdy ještě neznáme rozhodnutí poroty, přetiskujeme kaleidoskop bezprostředních diváckých a redakčních dojmů z průběhu XVII. národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her.

V pozdních čtvrtěčních hodinách rozebírala porota představení Slavkinova Špatného bytu. Po interním zhodnocení se uskutečnila příjemná smysluplná beseda tvůrců s tvůrci, tedy poroty se souborem Vicena z Ústí nad Orlicí.

Po maratónu slavnostních přijetí divadelních souborů na ONV se v pátek dopoledne uskutečnilo zasedání organizačního štábu přehlídky, kde se mimo jiné diskutovalo o tom, jakým je přínosem pro přehlídku možnost využití dalších divadelních prostor, zejména okresního klubu mládeže.

Tam hned dvakrát vystupoval loutkařský soubor Tatrmani OB Sudoměřice, který přivezl do Svitav arménskou pohádku O hadu a Šivarovi.

Je to prastarý příběh o dobru a zlu a hosté ze Sudoměřic jej odehráli působivě, se zaujetím pro věc. Otec a syn Brůčkové dobře využili prostor scény. Na dospělé zapůsobila zejména scénografie, práce s loutkou i organické využití hudby.

Děti bezprostředně říkaly, že se jim pohádka líbila a že jí rozuměly, ale nám se zdálo, že byla určena starším. Že těm malým -

- druháčkům a třetáčkům smysl občas unikal. Jisté však je, že jako doplňující program byla pohádka vhodně zařazena.

Anton Pavlovič Čechov byl v programu letošní přehlídky zastoupen prostřednictvím souboru Divadla Hanácké obce Prostějov. Aktovky Medvěd a Slzy, které svět nevidí byly osvěžením, soubor hrál s chutí a elánem. Některé postavy byly dobrými hereckými kreacemi, komorní prostor spojoval oba příběhy. Z pohledu spokojených diváků bychom mohli hodnotit představení jako svědomitě odvedený výkon klasicky pojatého divadla.

Součástí přehlídky je i divadelní seminář, který pořádá ÚKVČ společně s ČÚV SČSP. Jako lektora jsme letos přivítali znamenitého sovětského teatrologa Vladislava Ivanova, CSc. Svou přednášku uvedl bezprostředními dojmy ze setkání sovětských a amerických divadelníků.

"Americký vědec nás informoval o technických možnostech, vybavení, o využití počítačů, databank, atd. To vše vám můžeme nabídnout," řekl, "a co nám můžete nabídnout vy?" Po dramatické pauze přešel mírné rozpaky auditoria a na položenou otázku si sám odpověděl - velkou ruskou kulturu.

Tento úvod byl zajímavou, netradiční předehrou k setkání s u nás poměrně málo známou sovětskou dramatikou let dvacátých a třicátých. Zasvěcený výklad nás seznámil s divadelními postupy avantgardy, s díly a osudy dramatiků, režisérů, herců v kontextu historického vývoje divadla i společnosti. Jako leitmotiv nás přitom napadal citát, že "divadlo život je a do života se vrací" a zároveň se nám otevřely další inspirativní oblasti sovětského divadelního umění.

Příběh svědomí, viny, milosrdenství a odpuštění byl tématem, který zpracoval soubor Elipsa z Brna ve hře Pilát Pontský. Snaha překvapit a zaujmout pozornost diváků souboru plně vyšla, i když způsob sdělení nebyl jednoznačně čitelný. Sympatická je však snaha o hledání nových cest uměleckého sdělení i vyjádření vlastního občanského postoje.

Divácké hodnocení

Medvěd, Slzy, které svět nevidí

1. - 16 hlasů, t.j. 44,5%

2. - 13 hlasů, t.j. 36 %

3. - 7 hlasů, t.j. 19,5%

Pilát Pontský

1. - 85 hlasů, t.j. 46%

2. - 79 hlasů, t.j. 43%

3. - 21 hlasů, t.j. 11%

Zpravodaj č. 4 vydává organizační štáb v počtu 400 ks, povoleno odborem kultury ONV pod č.j.0360935889, odp.red. J. Klapka